

CARMINA PARVA

O luna

o lucens lunula
splende quiete in supulchreto
ubi sita heri nostra
parva dulcis viola
nostra Annula—

O luna

o dulcis lunula !

*

Stans antiquitus supra scopulis
oblita parva ecclesia
ut patiens mater ex terris longinquis
expectans filium

Interdum tantum perfugium in procellis
sinus eius tecti ruinosi
tantum dulce praesidium
avium liberalium !

*

Procedit vocatus cordis vocibus
ignotus calcans viam crucis
ignotus omnibus
sed non avibus
in arboreto amygdalorum

Et canit cantum tenerum
ebrius florum odore
satiatus albore

Ex eius corde et anima
volant verba ut aves.

*

Ubi palmae plenae hominis
quaerentes Lucem

clamantes Pacem

Viator ecce ille cum linteis atris errans
quaerit Insulam beatam
perditam anima in inopinato itinere
Nunc desunt palmae florum plenae viatori
Illae flebiles

cum manibus in tempestatibus
exhaustae

exhaustae !

*

Dies flexus

in

vesperam
salutat cupressum
donans ei pallium aureum

Catenis catenatae nubes
ad septemtrionem navigant
cum cordibus fulmineis
supra undas tremescentes
de profundo exclamantes

*

Sol occidens

cadens

decedens

in sinum arcanae maris immensitatis
aves vocat ex tristibus cordibus
Et aves volantes

illae aves occaecatae

in ardenti tranquillitate
puncta oculis

puncta nigra factae . . .

*

Aurantium deglubatae cortices
iactae in viam huius urbis
tristes iacent in maestitia

Et in viis eunt homines
et machinae volant
at illae cortices pauperes et abiectae
in nebula squallida
oculis transeuntium carmen solis loquentes
in horam fiunt nigrae nigriores...

Mane Venetiae

Videmus lucem et stellas ultimas
exeuntes sicut Dantes cum Vergilio ex Inferis
Tam maris plena roris
monumenta tacentia
                                silentia
mortem expectantia
At homines multi ebrii et satiati dormiunt
in sinu vanitatis
Dormientes aliquid susurrantes
ad nova sitientes
Videmus lucem solis
                                solis laeti
Nos sumus cum passeribus spretri
granum parvum tantum paulum
quaerentibus
Videmus undas et naves
Undae sibillantes
omnia atra asprotantes
Clamamus ad lucem cum passeribus
portantes tantas cantilenas
de floribus matutini temporis :
—Non est vita tumba
non est saepe infelix columba !
  (1960)

Catena invisibiles

Et plangor tuus cum lacrimis obortis
profunda repostum mente
hodie resurgens repente
ut amnis post imbres auctumnales
decurrens ab montibus altis
ruit vires animae

Et naenia tua
flens herba in vento ante tonitrua

Et tu sola sine filio

Et tu sola sine filia

Et vos sine matre

et sine patre

et illi sine amicis

Soli

soli arbores prope litus sine foliis

O dolor

cur nos vincis

catenis praesensionis terribilis ?